

EZÜSTRÓKA nagy választékban ROSMANNÁL

igen olcsó áron

átokházi inségesek kapják s intézkedtem, hogy lehetőleg még a húsvéti ünnepek előtt az élelmiszer kiosztassék.

Szombaton délelőtt dr. Kemenes Tibor népjóléti tanácsnok és Lung Mihály, a Hatósági Munkaközvetítő Hivatal főnöke az ötezer pengős segélyből vásárolt két vagonrakomány élelmiszert vittek ki Átokházára és ott szét-

osztották az inségesek között. A házasok kaptak személyenként 5 kiló kenyérlisztet, 1 kiló szalonnát és 1 kiló babot. A családostok ezen felül minden gyermek után 1 kiló kenyérlisztet, fél kiló szalonnát és negyed kiló babot. A megmaradt pénz húsvét után burgonyát vásárolnak és ezt is kiosztják az átokházai nélkülözők között.

Asbestszigetelésű Jégszekrények
12 havi részletfizetésre kaphatók
Szántó Edényáruházban
Széchenyi tér 11 szám. (Városi bérház) 340

A három szegedi politikai párt Szeged politikai életéről

Három titkár nyilatkozata

(A Délmagyarország munkatársától.) Az országos politikai erőviszonyokkal szemben Szegeden hosszú ideje három politikai párt működik. Igaz, hogy legutóbb több pártalakítási kísérlet történt és egyes jobboldali pártok máig sem adták fel a reményt arra vonatkozólag, hogy sikerül Szegeden gyökeret verniök. Pártélete és szervezete azonban csak három pártnak van és mi ma a szegedi politikai életéről a pártok főtitkárainak nyilatkozatainak keresztül kísérelünk meg képet vetíteni a közönség elé. A nyilatkozatok a következők:

Dr. Pártos Ernő,

a szabadelvű párt titkára ezeket mondotta:

— A politikai pártok békéje a pártkeretek le hullását, a pártok tértelenségét jelentené. Ilyen értelemben természetesen békéről beszélni nem lehet. Azonban a béke és a békétlenkedés állapota között széles sáv terül el, amelyen a pártok a maguk tevékenységét sokféle eszközzel és harcmódban fejthetik ki.

— A szegedi politikai pártok szegedi talajból nőttek ki és szegedi levegőben élnek, működésük tehát hiven visszatükrözteti Szeged népének hagyományos nyugodt, megértő, egymást megbecsülő alaptermészetét.

A pártok itt soha sem egymás ellen, hanem elvekért küzdöttek.

Ez a magyarázata annak, hogy olyan kérdésekben, amelyek a pártok politikai elveit nem érintik, mindig megtalálták az együttműködés útját és sohasem törtek egymás ellen pusztán párhatalmi érdekből.

— A szabadelvű pártot ma is az a mélységes meggyőződés forrasztja egybe, hogy a nemzeti eszmény, nem multa és nem mulhatja idejét, mert

egyét jelent a modern államélet legszilárdabb alapjával: az alkotmányos szabadsággal.

A liberális párt sohasem adott hangot felforgató gondolatoknak, csupán a természetes fejlődés szükségességét hangoztatta és a visszafejlődés megállítására törekedett. Ezt célozza a parlamentarizmus sértetlensége és a nemzet politikai akaratának szabad, független megnyilvánulása érdekében folytatott küzdelme, amelyet kötelessége a parancsuralom útjára tévedt egypárt és egykamarai sorvasztó rendszere ellen minden alkotmányos eszközzel megvívni.

— Arra a kérdésre, hogy mi a párt álláspontja felekezeti kérdésekben, ezeket mondhatom: A felekezeti kérdést a párt sohasem tekintette pártpolitikai ügynek. Minden felekezetnek megvan a

magja belső élete, amely teljesen távol áll a pártélettől. A párt csak magyar közéletet, magyar nemzeti törekvéseket ismer s ennek részese minden magyar ember, vallására, felekezetére való tekintet nélkül. Azt mindenesetre meg kell állapítani, hogy

a szegedi néplelekben, mint azelőtt, úgy most sem találunk termékeny talajra azok az itt-ott felbukkanó kísérletek,

amelyek ellenőrizhetetlen célok szövegetében felekezeti, vagy faji jelszavakkal iparkodnak Szeged polgársága között a széthúzás magját elhínteni.

— A liberális párt mindenütt felemeli tiltakozó és követelő szavát, ahol olyan kormánytörekvéseket lát, amelyek a polgárok politikai vagy gazdasági szabadságát veszélyeztetik. Egymásután kerülnek felszínre reformok, amelyek központosító rendszerükkel az egyéni szabadságot, a szellemi foglalkozásokat épüget, mint a mezőgazdaságot, az ipart és a kereskedelmet mindjobban guzba kötik. A tulhajtott, semmivel sem indokolható centralizáció elleni küzdelem egyik legfőbb szociális és gazdaságpolitikai feladata a mai ellenzéknek.

Dr. Széchenyi István

közjegyző, a Nemzeti Egység Pártja főtitkára már régebben lemondott tisztségéről, de még ő vezeti a párt ügyeit, mert utódja még ezidőszent nincs. A főtitkár a következőket mondotta:

— A pártok békéje? Erről csak azt tudom mondani, hogy amióta én vezetem a Nemzeti Egység Pártját Szegeden, soha politikai türelmetlenség, személyi harc nem volt. Elvek harca folyt mindég, ez a harc sohasem csapott át személyes lérre, remélem, hogy ezután is így lesz. A jövőre nézve nehéz nyilatkozatot tennem, mert lelépő főtitkár vagyok, mindennap várom felmentésemet, talán még ebben a hónapban meg is történik ez. Hogy ki lesz az utódom, arról nem tudok semmit. Ha tovább is rám volna bízva az ügyek vitele — amit nem szeretnék és nem kívánék —, a lelkek békéjét igyekeznék megteremteni, legyünk lelkekben is egyek, ne csak külsőben. Megszüntetni igyekeznék a személyi kultuszt és a szervilizmust helyébe, ha egyáltalán lehet szervilizmusról beszélni, erősíteném az emberekben az öntudatot. Ne azért tartozzanak egy pártba, mert személyes érdekeik, kapcsolataik odavezetik, hanem a lelkek meggyőződése vigyen mindenkiket a pártba. A Nemzeti Egység Pártjába megalakulásakor a lelkek ereje vitte az embereket és a meggyőződés ereje fejlesztette a szervezetet oda, hogy úgy a törvényhatósági választások alkalmával, mint az országgyűlési

si választások alkalmával egyedülálló eredményt tudtunk felmutatni.

— Felekezeti tekintetben Szeged az ország legbékésebb városa. Amikor mindenütt ki volt élve a felekezeti kérdés, Szegeden akkor is nyugalom volt, sohasem sikerült a közéletben irányító tényezőnek urrá tenni a felekezeti kérdést.

— Szociális tekintetben az országnak szinte a legelhanyagoltabb városa vagyunk. Nemcsak a külvárosrészek mérhetetlen szegénységére, de a tanyavilág szörnyű nincstelenségére is vonatkozik ez az állításom. Amíg az 1920. évi törvényjavaslat alapján nem öltött testet a földbirtokreform a csengelei végeken, addig viszonylagosan jól éltek a tanyaiak. Voltak nagy bérletek, amelyeken a kisbérlok nap-számban dolgozhattak. Azóta ez megszűnt. Hasonló a helyzet Átokházán is. A tanyai nép nyomorog és szinte elképzelhetetlen, miképpen lehetne a szociális nyomoron ezeken a helyeken segíteni.

— A város gazdasági helyzete szoros összefüggésben van azzal a ténnyel, hogy határváros lettünk. És amíg ez így lesz, addig gazdasági fellendüléshez kevés reményt szabad fűznünk. Amíg a Délvidék gazdasága nem tud újra felélni áramlani, mást nem tehetünk, mint igyekeznünk tartani a nivót, mert a fejlődésre, gazdasági, ipari, kereskedelmi megerősödéssre a mai viszonyok mellett számítani nem lehet.

Lájer Dezsőtől,

a szociáldemokrata párt titkárától az alábbi sorokat kaptuk:

— 4258—52. Az első a munkanélküliek, a második az üres munkahelyek számát mutatja. minden munkanélküli mellé csak 2 családtagot veszünk, akiket a nélkülözés szintén kinez, azt látjuk, hogy Szeged belső területén minden hetedik-nyelcadik lelket a nyomor tart pusztító harjai között. A tanyavilágban élők sorsa még katasztrofálisabb. Ezek ellen az állapotok ellen folytatunk állandó harcot úgy a parlamentben, mint a törvényhatósági bizottságban, de folytatjuk ezt a küzdelmet minden más területen, ahol csak alkalmunk van.

— Ezeknek az állapotoknak jobbrafordítása nem a szociáldemokrata párt követeléseinek jogosságán és igazságon mulik, hanem elsősorban azokén, akik a politikai és gazdasági hatalom birtokában vannak. Ha összehasonlítjuk a mai állapotokat azokkal, melyeket a Bethlen—Károlyi-éra hagyott ránk, minden túlzás nélkül állíthatjuk, hogy a nép nyomora még jobban elmélyült. Pedig milyen csábító ígéretekben volt részünk,

— Csupán egy tekintetben látunk nagyon félsékn kísérletezéseket. Érttem ezalatt

a 48 órás munkaidő bevezetésének már nagyon elkészt és a minimális munkabérek megállapításának tervét.

Am ezeknek a terveknek végrehajtása nem úgy történik, ahogyan a dolgozók érdekében jönnek, szükségesnek és célravezetőnek tartjuk. Tulságos voltatottak az ezirányú intézkedések, másodszor olyan korlátokat állítanak fel a munkások és alkalmazottak felé, amelyeknek leküzdése csakis hatalmas szervezeti erővel lehetséges, ha azt akarjuk, hogy valóban gyümölcsöket teremjenek a munkásság és az alkalmazottak számára és egyúttal alkalmas első lépések legyenek az ország gazdasági életének talpraállítása felé. De ezek a kísérletek is csak úgy hozhatnak eredményt, ha a kormány olyan intézkedéseket tesz, melyek kellő mennyiségű munkaalalmat teremtenek. A szegedi szakszervezeti bizottság most legsürgősebb feladatának azt tartja, hogy harcba szólítja minden foglalkozási ág munkás és alkalmazotti táborát a 48 órás munkaidő és a fizethető legkisebb bérek megállapításának kiküzdése iránt.

— A szociáldemokrata párt minden fórumon változatlan erővel folytatja tovább küzdelmét a politikai jogok és a dolgozók életét és testi ép-ségét védő intézkedések megvalósításáért.